

SZEZONOS ANIMÉKRŐL RÖVIDEN

ÍRTA: CATRIN, HIROTAKA

BANANA FISH, FMP IV, GRAND BLUE, HARUKANA RECEIVE, GOLDEN KAMUY, KYOTO HOLMES, LOGH, MAHOU SHOUJO SITE, PIANO NO MORI, SNK 3, S;G O, TADA-KUN, TIRAMISU, YAMA NO SUSUME 3, WOTAKOI

Catrin véleményei

A tavaszi szezon végéről csak pár mondatban, mivel a múltkori cikk óta alig változtak az impresszióim.

A szezon kedvence egyértelműen a **Wotakoi** lett nálam a hozzánk nagyon hasonló szereplőkkel, szituációkkal és könnyedén működő otaku-fujoshi-gamer life poénokkal. Szívesen nézném még, a mangát is elkezdtem azóta.

Ezt követi szorosán a **Hoozuki** folytatás, ami ismét lekenyerezett. Bár a találó poénok és a részek érdekességi faktora ingadozik, ami miatt sosem lehetünk teljesen elégedettek, mégis az egyik legüdítőbb és egyedibb vígjáték az utóbbi évekből. Hoozuki mellett Shiro a másik kedvencem belőle, a kutya jelenetei valahogy mindig a hátukon viszik a cuccot.

Az **Uchuu Senkan Tiramisu** tovább erősítette a könnyed vígjátékok sorát mecha paródiájával és abszurd poénjaival. A Gonzo végre ismét kitett magáért! Szerencsére ősszel jön a folytatás.

A **Piano no Mori** első fele inkább sikerült közepesre, főleg a borzalmasan festő 3D-s animációs betétek, és az önisméltő történetelemek miatt. De a zongorajátékokat és a szereplőket kedvelem, várom ebből is a télen érkező folytatást.

A **Tada-kunt** illetően gondban vagyok, tetstett-e 7/10-re, mert a Pianóhoz hasonlóan 6-ra pontoztam, az iszonyatos sablonossága és tündér meséje miatt, pedig többször szórakoztató, vi-

dám, gördülékeny volt. Egész korrekt kis sorozat, de originalként kihozhattak volna jóval többet a témából.

A **LoGH** remake nem igazán jött be... szép látvány, okés modernizálás, valahol jó, valahol rémes történetvezetés. De inkább arról van szó, hogy a LoGH szerintem azzal a 110 résznyi tömény retro-hangulatával működik igazán. Ha csak szeleteiben nézzük, akkor érdektelenebb, fárasztóbb, ami talán 1-2 izgalmas vagy ajándék epizóddal és a zárással térül meg. Az új viszont ettől még igen messze van.

Szerencsére tavasszal lezárult a **Basilisk** folytatás is... nem lesz nehéz elfelejteni.

A kellemes tavasz után a nyár is egész ígéretesnek tűnik, legalább is az a néhány cím, amire vevő vagyok:

Shingeki no Kyojin 3

Némi bevezető blabla-ként idézem magam az előző számból: „továbbra sem vagyok az AoT animék rajongója, de az a helyzet, hogy beértem a mangát, és még mindig érdekel, hogyan fogja a WIT ezt szétbarmolni vagy épp vállalhatóan adaptálni... Plusz ennek a hájpnak valahogy még mindig nem sikerült ellenállnom. Plusz 2 időközben véletlenül Eruri (ErwinxLevi) shipper lettem, így az ő jeleneteik miatt még talán tükön is ülök...”

Azóta a manga fejezeteire és a 3. évad első részének elővetítésére úgy rákattantam, hogy

amint felkerül a netre, már le is csapok rá (kit érdekel, hogy vállalhatatlan minőségű scan vagy camrip, ha egyszer kíváncsi vagyok).

Mindenesetre jó sokára indult el a szezonban, így csak az első részről tudok nyilatkozni, ami egy elég jó előre vetítéssel indít: Eren hosszabb hajjal, a mangások pontosan tudják, hogy HOL. Ami már csak azért is jól hangzik, mert remélhetőleg ez lesz az évad zárójelenete is, így huszonrész és rengeteg izgalmas esemény, továbbá VÉGRE INFÓ várható.

Nagyon remélem, hogy nem lesz túl kínos az adaptáció, mint a félig picture drama 2. évad, meg az amúgy is túlhúzott és csíkozott, azt hiszik, hogy feszültséget nyomtatékosító, de amúgy nevetséges WIT eszközök.

Némi aggodalomra ad okot, hogy a részbe belesűritettek vagy 7 manga fejezetet, így kérdéses hogy a kihagyott (szerintem mókás és érdekes) karakterjelenetek később előkerülnek-e vagy tényleg így zanzásítják ezt a(z) Isayamának egyébként nem tetsző) történetét.

Mivel eléggé megkedveltem a Levi-Erwin-Hange triót, így az ő jeleneteiket kimondottan várom animében, de már a többiekkel sincs akkora problémám, mint egy évvel korábban... Még a végén ezt az évadot animében is szeretni fogom.

Banana Fish

Befejezett retró manga adaptáció a MAPPA-tól, elég jól hangzott és látványra is vonzott a cucc. Amcsi maffia és gettó sztori, krimi vonallal és animében ritkán hozott, illetve ritkán jól talált témákkal és akcióval.

Eseménydús lett a kezdés, eddig okés amcsi hangulattal, amiben a japán szereplő elsőre mókásan festett (fokozva a laza hangulatot, ami Ashből áradt), aztán persze durvultak az események. A második rész ebből a szempontból sokkal hatásosabbra és balhésabbra sikerült. Jól hozták/boncolgatták a gengszter témákat, Ash pedig

szerencsére az áldozat szerepe mellé egy használható, kifejtésre váró karakter. A jelenetek többségének volt valamekkora súlya: az ugrás, Skip, a kihallgatás, Eiji-Ash párbeszéd, kicsit tömény ez így. A felvillantott borzasztó múltja külön csapást mér az emberre.

Kíváncsian várom, mennyire fog engem bosszantani a drámai elemek nyomtatása, eddig jól tálalták, szóval remélem, hogy semennyire, csak nem tudom még, mire számítsak a szemét és tabu húzások mértékének és céljának ügyében. Kíváncsian várom az arányokat, ahogy azt is, mire fog kifutni az egész, mert remélem/gondolom, nem szimplán „csak” a főszereplő szívatására.

Mindenesetre eddig teljesen jól vezették be a karaktereket. Már most érződik az idővel alakuló kötelék Ash és Eiji között, amit egy hatásos, a történet szempontjából teljesen érthető csók jelenettel meg is fűszereztek. Kár, hogy vannak nézők, akiket ez a vonal fog elrettenteni, én egyelőre örülök, hogy ezt a mangát így bevállalták a

készítők - remélem sikerül majd a sztorinak is magával ragadnia.

A seiyuuk tetszenek, az OP-ED páros is teljesen illik a sorozathoz, mindkettő fülbemászó és hatásos.

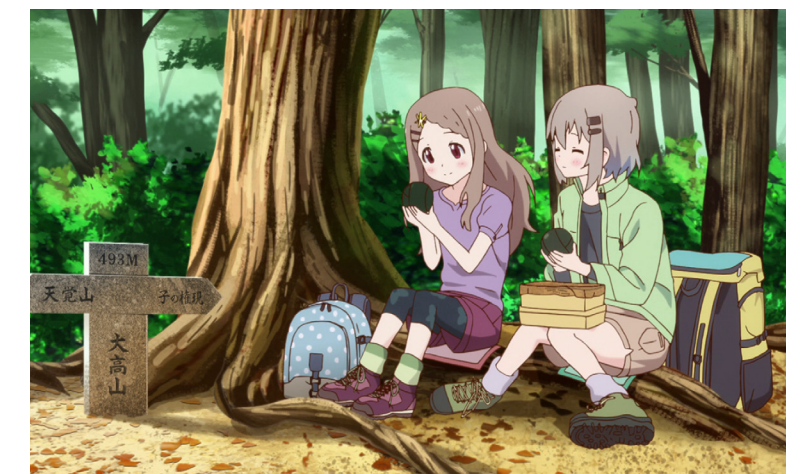
Követem még a **Yama no Susume 3.** évadát, valamint a tavaszról maradt **Chi** folytatását és a **Steins;Gate 0**-t.

A kirándulós lányok ugyanolyan aranyosak, mint az előzményekben, új hegyeket, helyszíneket ismerhetünk meg általuk, megint méregdrá-

gán vásárolhatunk velük túracuccokat és készülhetünk ismét egy Fudzsi menetre (bár utóbbi lehet csak motivációként kerül elő az évadban). Minden slice of life kedvelőnek ajánlom, azoknak pedig különösen, akiknek tetszett a Yuru Camp, de ezt a címet még mellőzték.

Chiről sem tudok újat nyilatkozni, rémes, hogy megint átment magic-tripbe 1-2 rész... annak viszont örülök, hogy Kocchi is most önálló részeket kap.

A Steins pedig valahogy nem az igazi... annyira lassan, és néha érdektelenül halad. 1-2 szereplő csak dísznek van, Kagari egy nagy időhúzás, és hiába a cliffhangerek, közel sincs akkora hatása vagy úgy igazán hangulata az egésznek, mint amilyen az elsőnek volt. A szereplőket viszont még mindig jó látni, ahogy továbbra is érdekel, mit fognak még tálalni. Az opening és az endingek most is nagyon tetszenek, az új ending bár kicsit gyengébb, de Kurisu seiyuuje (Imai Asami) is tetszetős számot hozott.

Hirotaka véleményei

FMP! IV

Az újratöltött FMP akcióorientáltsága és komoly hangvétele továbbra is megmaradt az évad végére is. Az egész évad nem tartalmazott egy tollhúzásnyi humort sem, és nekem pont ezért tetszik. Souske végre azt az arcát mutathatja, ami tényleg erős, egy tapasztalt, harcedzett, kemény katona, aki semmitől nem riad vissza, ugyanakkor kicsit meg is szívja. Végtére Rambo se úszta meg sérülések nélkül. Van ugyanakkor két-három laposabb epizód, a mechaarénás részeknél, de utána megint remekül belecsap. Tartalmas, nincs pihenés, hiába kapott golyót Souske, nem hagyják nyugton. Közben teljesen máshol Tessák sem ülnek a babérjaikon, pedig már féltem, hogy eltűnnek, vagy túl kicsi lesz a szerepük, de jó látni őket is akcióban. Ennek tetejébe még árulást is kapunk. Az akciójelenetek izgalmasak, pergősek, akár mecha, akár szimpla lövöldözés. Minden karakterrel

foglalkozik a történet egy kicsit, de végig Souske marad a középpontban. A grafika pedig továbbra is teljesen a helyén van, még a CG is. A végeredményen még az sem csorbít nagyot, hogy eléggé összevissza adták le a részeket. Kétszer kimaradt, az utolsó kettőt pedig egyben kaptuk nemrég. Nemhiába, a Xebec most sem okozott csalódást, egy jól összerakott animét láthattunk. A végén pedig dobtak egy respectet az első sorozatnak azzal, hogy annak az openingjét tették be endingnek. Viszont kéne még egy évad, amiről még nem jött bejelentés.

Hoozuki 2/2

Erről csak röviden tudok nyilatkozni, mert sok nem változott a legutóbbi véleményem óta. Továbbra is humoros, jópofa, szórakoztató. Előfordulnak laposabb, vontatottabb részek, de a hell life továbbra is jobban feltüzel, mint egy átlag school life. Hoozuki hatalmas arc és minden karakter elképesztően troll.

Ginga Eiyuu Densetsu

Hiába az újramesélés, a másféle felbontás, meg a csili-vili grafika, a galaxis hősei továbbra sem adták be. A végtelenbe tartó pofázás a birodalmak egymást pofozásáról továbbra is érdektelen számomra. Nem nagyon tudnék egy jelenetet mondani, ami nagyon megmaradt volna. Az sem segített a dolgon, hogy a két oldal bemutatása egyenlőtlen volt, Yangék domináltak végig. Inkább ellenkező hatást váltott ki. A grafika persze szép maradt, és végülis az egész tisztelettel állt az eredeti műhöz, így aki azt látta, ezt is lesse meg.

Golden Kamuy

Kimondottan ígéretes címként indult és bár veszített kicsit önmagából, mégis egy remek, kitűnő színfolt a mai animék között. Hokkaido téli világa, az ainu kultúra bemutatása teszik egyedivé ezt az élet-halál, macska-egér harcot. Az anime máso-

dik fele tovább követi Sugimoto és Asirpa kalandjait a tetoválások után, ami az egyre több karakter felbukkanásával csak nehezebb lett és igencsak megizzasztotta őket. Egy-egy jelenet, epizód kimondottan érdekesre siekrült, amire még rájön Hijikata karaktere és terve a saját államról. Tsurumi akármennyire beteg és az emberei ugyan boszszantóak, de remekül adják az izzasztó helyzetet főhőseinknek.

Nagyon örülök, hogy kapunk második évadot ősszel, mert ha csak ennyit terveztek volna, az sokat le vont volna az élvezetből. Látszik, hogy ez egy nagyobb ívű történet. De várható volt, mivel elég népszerű cím lett. Biztos, hogy a következő évad is kevés lesz még, de javít a helyzeten. Egyedül a grafika okozhat rossz szájízt, különösen a CG, amiről jobb nem mesélni. A rendes grafikánál is akadtak gondok, de azzal nincs nagy baj, az erdő és a tájak szépek, a falvak megjelenítése is teljesen megfelelt az elvárásoknak. Az árnyékokkal és a fényekkel viszont játszhattak volna többet.

Mahou Shoujo Site

Összességében tetszett, akármennyire volt mesterkélt és tolt a képünkbe a műsajnálatot, hogy oh, szegény mahou shoujók, erő nélkül nem volt miért élniük, most meg harcolnak az életükért. Rendkívül sajnálatos. NEM. Mindenesetre egészen tetszett, ahogy kibővítették az univerzumot az anime második felében. Gondolok itt arra, hogy több site admin van, és be van osztva régiókra.

Az admintanács és ez a tempest dolog is érdekes, viszont erről eddig nem tudtunk meg szinte semmit, és egyelőre nincs szó folytatásról. Előbbiről kiderül, hogy korábbi mahou shoujók, ami megint egy számomra tetszetős elem. A többi behozott csajjal sem volt gondom, bár őket már nem sikerült úgy elmélyíteni. A számukat épp nem tolták túl, több már zavaró lenne így 12 részben, bár azért szerencsére hullanak, csak lassan. A hangulat megmaradt sötétnek és depressziós-

nak és még egy nagyon minimális jellemfejlődés is van Aya részéről. Shizukume karaktere viszont kicsit csalódás volt, belőle többet is ki lehet még hozni. Egybevetve viszont nem lett több egy közepeszerű címnél.

Piano no Mori

Kár, hogy ez a cím, nem lett olyan aranyos és szerethető, mint amilyen lehetett volna. Kellemes volt nézni az elején, de aztán ahogy haladtunk előre, úgy veszett el az érdeklődésem. Az időugrás után a történet érdektelenné vált, unalmasabbak lettek a karakterek, Amamiya kimondottan idegesített a felesleges öndrámájával. Vontatottá vált a történetvezetés, és mintha nem tudná a cucc, hogy hova is kell tartania.

Wotakoi

A Wotakoit kineveztem az én animémnek, ha már fennáll a névrokonság a főszereplővel. Egyébként az anime további részében is aranyos, vicces, szórakoztató részek voltak. A kapcsolatok nem mélyedtek el, amit fel lehet róni hibának, de mivel a címe is utal arra, hogy ez bizony nehéz lesz, így nem is várunk mást. Remélem lesz majd második évad. A vidámparkos rész romantikázása és humora nagyon szórakoztató. Grafikailag nem volt kiemelkedő, de megmaradt a szint. Zeneileg sem lett maradandó. Viszont a karakterkapcsolatok, a felnőtt otakuság nagyon jól átjött, és a komikus jeleneteken sem lehet nem mosolyogni. Egy igazán üde élményként marad meg bennem ez az anime.

Még fut

Chi 2: cuki még mindig, azonban megint sikerült két eléggé beszívott részt belepakolni, ami kimondottan fárasztó volt. De ezen kívül, még mindig hozza a Chi cukiságot, ami egyből jókedvre derít.

Steins;Gate 0: az elején még egészen érdekelt, aztán jött pár laposabb rész, amikor kicsit lejjebb hagyott a kíváncsiságom, de ettől még persze jó a sorozat.

A előző előtti rész viszont megint igencsak érdekesre sikerült, csak kár, hogy a rész vége felé volt a kórházas jelenet, és előtte meg időhúzó lazulás. Valahogy az epizódok tartalomaránya nincs a helyén, túlságosan cliffhangerre játszik. A legutóbbi rész mondjuk ezen pont javított, de ez meg összeszedetlen volt, mintha nem tudták volna, melyik történeti elemet kéne mesélniük, így csapongtak. Az izgalmat és a kíváncsiságot viszont képes fenntartani.

Nyári szezon

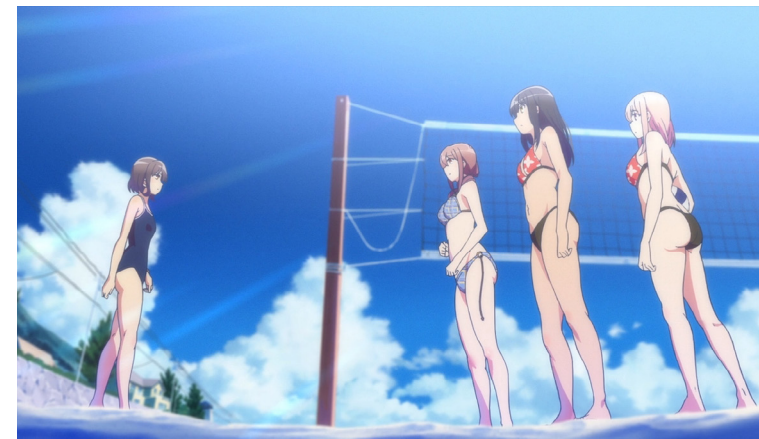
Grand Blue

Az eddigi két részből annyit szűrtem le, hogy nyár, kattant pucéran szaladgáló tesztoszteron fűtötte pasik, sok alkohol, és pár szexi csaj. Ja és alkohol, nah meg alkohol. Egészen viccesnek ígérkezik Iori „frisshusi” kalandjai a bűvárklubban. Pozitívum, hogy mindenki huszoneves egyetemista és nem akar komolykodni, sőt. Sok karikatúrisztikus arcbrázolást sikerült beletenni, ami megint csak dob a poénfaktoron. A grafika egyelőre nem nyugözött le, inkább spórolósnak tűnik, sok az állókép, és a környezet is minimalista. A zene sem lesz maradandó, bár az ending, az nagyon erős képileg, én fogtam a fejem. Egyelőre nagyon pasiközpontúnak ígérkezik, jobban előtérbe voltak helyezve, így olyan, mintha az a pár csaj csak azért lenne benne, hogy legyen, én remélem, hogy hangsúlyosabb szerepet is kap majd a karakterük.

Harukana Receive

Ettől az animétől két dolgot várok: nyári hangulat és bikinis csajok. Eddig ezt a kettőt maradéktalanul teljesítette. Az első két rész alapján, ami jó bevezető volt, kellően megismertük a főszereplőket, szimpatikusak is. Rögtön lezavartunk két baráti meccset is. Már az elején felröppent a sötét múlt, amit persze, hogy meccs közben, amikor épp úton van a labda A-ból B-be, kell megmutatni. Szóval sportsablonok pipa. Sőt a pálya fölött a labda gravitációja is képes megváltozni, hogy legyen idő mély gondolatokat gyártani. De kit érdekel mindez, mikor mindkét oldalon csajokat láthatunk, előlről, hátulról, oldalról. És mindent megbocsátunk, amikor szűkebbre kell venni a bikinit, hogy gyorsabban tudjanak futni a homokban. A grafika egyébként egész jó, a mozgás is teljesen okés, persze akadnak állóképek itt is, de nagyon nincs rá panaszom. A karakterek szemeit kell kicsit megszokni, mert nem az a standard.

Kyoto Teramachi Sanjou no Holmes

A két tengerparti anime után valami másra is vágytam azért, és egy inkább kulturálisabb darabot választottam, a Kyoto Holmest. Ebben egy Kiyotaka nevű fazon egy régiségkereskedő boltban dolgozik, ami családi vállalkozás. Főhősnőnk pedig rész munkaidőben dolgozik nála. Igazából epizodikus történeteket várok, ahol minden részben szerepel egy történelmi tárgy vagy valamilyen kulturális esemény, amihez valami egyszerűbb rej-

tély is társul. Eddig a két részben ezt teljesítette is az ainu tállal, meg az ikebanával és a kiotói fesztivállal. A grafika egyszerű és szép, semmi extra, letisztult, nem használtak élénk színeket, ami csak jót tett az animének.

Ezenkívül még a Fate/Extra maradék részét fogom nézni, meg a kötelezően választott SnK 3-at. De előbbi még nem indult el, utóbbit pedig még nem néztem meg. De majd a következő számban bővebben írok róla.

